

סדי קוקס אינו מאייש
מישרות, כירות וחשובות
בעירייה, וגורם להתפוררות
המינהל התקין

כשקיבלה עיריית ירושלים את פרס קפלן עבור הישגיה במינהל תקין ומשוכלל, היה ברור לחלוטין, כי הפרס מגיע כימעת אישית לראש-העירייה, סדי קוקס. כל מברכי העירייה עם קבלת הפרס ציינו את

ראש-עירייה קוקס
פרס ללא מעש

כישוריו של קוקס באירגון מינהל, ואת המרץ הרב שהשקיע באירגונו ובמציאת אנשי-מינהל טובים שיקיפו אותו.

אך נראה כי קוקס הסתפק בקבלת פרס קפלן, ומאותו רגע לא מעניין אותו כלל מינהל העירייה, מכל מקום לא המינהל הבכיר.

לפני חודשים אחדים ביקש מנכ"ל העירייה, אהר מאנשו של קוקס, רוני פיינר שטיין, לפרוש מתפקידו כדי לקבל מינוי קוסם יותר, של מנכ"ל חברת-התעופה הלאומית אל-על. קוקס לא יכול היה לסרב לפינישטיין, אך גם קשה היה לו להיפרד ממנו.

עסקים פרטיים למנהל. בסיכום ש- ערך קוקס עם פיינשטיין, החליטו השניים כי פיינשטיין ימשיך לתפקד כמנכ"ל העירייה, נוסף על תפקידו כאל-על, יום אחד בשבוע. איש משני סגני מנכ"ל העירייה לא קיבל את תפקיד המנכ"ל, שנשאר ריק, ופיינשטיין הפך מעין נשיא-כבוד של מישרה זו.

לעובדי העירייה התברר, כי הנהוג של השארת מישרות בכירות וחשובות בלתי-מאוישות, הפך שיטה. נוסף להיעדר מנכ"ל העירייה, אין לעיריית ירושלים הגאה כל-כך על עבודות הפיתוח והבנייה שלה, גם מהנדס-עיר, מאו פרישתו של עמינס יפה מתפקיד מהנדס העיר לא אויב-שה משרה זו, ומחלקת-ההנדסה בעירייה כימעת מתפוררת.

תפקיד חשוב נוסף נשאר ללא "בעל בית", משך שנים רבות התלונן מנהל המחלקה הסוציאלית בעירייה, ישראל דגנ-ברג, כי התפקיד שבו הוא נושא דורש שעות-מרוכות, וכי הוא צריך להיות "תפ-קיד לשני אנשים ויותר".

אולם לפני חודשים אחדים אישרה מועצת העירייה, כי תפקיד מנהל המחלקה הסוציאלית יעמוד על חצי-מישרה בלבד ולדגנברג אושר, עליפי דרישתו של קוקס, לעסוק במחצית השנייה של זמנו, שהת-פנתה, בעיסקי-ביטוח פרטיים.

עתה ממתינים בעיריית ירושלים לראות, מה יהיה התפקיד הבכיר הבא שיתפנה מבלי שקוקס יטרח לאיישו.

לאיש הפלדה יש מצח נחושה

שטוען הפרופסור יהודה אלקנה ממכון ואן-ליר בירושלים, היתה זו אחיזת-עיניים, אלעד פלד הוא בעל תואר בוגר אוניברסיטה (ב.א.) בכלכלה ובמדעי-המדינה. אין הוא יכול לכתוב עבודת דוקטוראט לפני שרכש לו תואר שני (מ.א.). בנוסף לזאת אין הוא יכול להכין עבודת דוקטוראט במקצוע החינוך, שאינו תואם את מסלול לימודיו האקדמיים (כלכלה, ומדעי-המדינה).

כאשר נודעה עילת בקשת המילגה של פלד, הוא מיהר להכחיש אותה מכל וכל. לטענתו הוא לא נסע כלל לארצות-הברית להכין עבודת דוקטוראט, אלא להרחיב את ידיעותיו בתחום המערכות הפוליטיות והחינוך.

אלא שאו הסתבר כי פלד פנה בבקשה למילגה לקרן ואן-ליר רק אחרי שבקשתו לוועדת ההשתלמויות הבינמשרדית לצאת לי-השתלמות על חשבון המדינה, נדחתה מכל וכל. והנה זה פלא: גם הנימוק שניתן לוועדה בינמשרדית זו, כדי להצדיק את

הכחשה כזו, היה היותו העממית מספרת על עקרת-בית יהודיה, שפנתה אל רב העיריה כשבפיה קושיה: בטעות בישלה את האמין לשבת בסירה-לילה של בעלה, האם יהיה הצולענט כשר? חכך הרב בדעתו ולבסוף השיב לה: כשר זה כשר, אבל זה מסריח!

השבוע דמה מנכ"ל משרד-החינוך בחופשה, אלוף (מיל.) אלעד פלד, לאותה עקרת-בית יהודיה שבבדיחה.

לפני שלושה שבועות חשף העולם הזה (2032) שערוריה ציבורית במרכזה ניצב אלוף המילואים בן ה-49, המכהן זה שש שנים בתפקידו כמנכ"ל משרד-החינוך והתרבות. פלד, גילה אז העולם הזה, ביקש וקיבל מקרן ואן-ליר, מילגות-לימודים בסכום כולל המתקרב, במטבע ישראלי, לסך של חצי מיליון ל"י למימון נסיעותיו ולימודיו, יחד עם אשתו בארצות-הברית למשך שנה אחת. כאשר חקר העולם הזה את הפרשה, מילאו כל הגורמים הר-קשורים בה את פיהם במים. איש במשרד-החינוך במכון ואן-ליר לא היה מוכן להסתכן ולמסור פרטים מדויקים על הדרך בה קיבל מנכ"ל משרד-החינוך את המילגה שלו ואת הסכום המדויק בדולארים אותו קיבל כמילגת-לימודים לו ולאשתו. כתוצאה מכך היו מיספר אי-דיוקים בלתי משמעותיים בכתיבה על פלד.

בתגובתו הנועזת הראשונה נאחז פלד באי-דיוקים אלה כדי לטעון שכל מה שנאמר בכתיבת העולם הזה אודותיו אינו אלא "רכילות מרושעת". כהוכחה לכך, הצביע, בין השאר, על הנקודות הבאות:

- הסכום הכולל שקיבל כמילגות מסתכם בסך של 47 אלף דולאר ולא 50 אלף דולאר, כפי שטען העולם הזה.
- הסכום הנ"ל אינו מורכב מחמש מילגות נפרדות, כפי שפורסם בעולם הזה, אלא משתי מילגות נפרדות בלבד.
- לא כל הסכום התקבל מקרן ואן-ליר, (שהיא מוסד בין-לאומי למימון פרויקטים חינוכיים ברחבי העולם, המקיים גם את מכון ואן-ליר למחקר-מדעי בירושלים) כפי שטען בכתיבת העולם הזה. קרן ואן-ליר, טען פלד, העניקה לו מילגת-לימודים בסכום של 32 אלף דולאר בלבד. מילגה נוספת בסכום של 15 אלף דולאר הוא הצליח להשיג מקרן, שאין הוא מוכן לגלות את זהותה ברבים.

הדוקטוראט

שלא נברא

בכחותיו של פלד לגילויי העולם הזה לא השתיקו את הפר-שה. להיפך, הם הוסיפו שמן למדורת השערוריה הציבורית ש-הוא עומד במרכזה. אמצעי-התיקשות, שעד לתגובתו של פלד חש-שו להתייחס אל גילויי העולם הזה ואף לא טרחו לבדקם, ראו בהכחשתו של מנכ"ל משרד-החינוך אישור לטענות נגדו. הפרשה החלה להתגלגל ככדור שלג, כשהיא מעוררת מעגלים מתרחבים של התמרמרות וסלידה.

היא הגיעה לשיא חדש השבוע, כאשר פלד, שמצב רוחו תואר על ידי ידידים כ"מדוכדך" וכ"מוזנח", שיגר מיברק מארצות-הברית לשר-החינוך אהרון ידלין בו הודיע כי החליט לפנות אל מבקרה-המדינה כדי שזה יבדוק את פרשת מילגות ההשתלמות שלו בארצות-הברית.

מה שלא מצא לנכון לעשות לפני שפנה בבקשה לקבל את מילגות-הענק, ולפני שקיבל אותו לידיו, עושה אלעד פלד עתה, אחרי שהפרשה נחשפה ברבים, הוא מבקש ממבקרה-המדינה לקבוע

גילויי העולם הזה בפרשת המילגות של מנכ"ל מיישרד-

החינוך, אלעד פלד, הפכו אותה לשערורייה לאומית

בקשת המילגה הממשלתית להשתלמות, לא היה מדויק ביותר, אם לנקוט בלשון המעטה.

שכן פלד, המכחיש עתה כאילו נסע לארצות-הברית לעשות דוקטוראט טען בפני הוועדה, כפי שמעיד היור שלם מאיר ברקול, שהוא מבקש לעשות עבודת דוקטוראט בארצות-הברית. לא רק זאת אלא שאת הסיבות בגללן דחתה הוועדה את בקשתו של פלד היתה, כי לדעתה ניתן לעשות בארץ את עבודת הדוקטוראט שמבקש פלד לעשות בארצות-הברית.

אחת מהשתיים: או שהפרופסור יהודה אלקנה ויור ועדת ההש-תלמויות הבינמשרדית מאיר ברקול, המציאו את ענין הדוקטור-ראט בדימויו, או שאלעד פלד אומנם היטעה אותם, ניסה לקבל מילגה עבור מטרה, שבאופן מעשי אין הוא יכול להגשימה כל עוד לא ישרים את לימודיו האקדמיים במקצוע החינוך.

יהיה זה מבקרה-המדינה שיצטרך לבדוק את הפרטים ולקבוע, אם אומנם ניסה מנכ"ל משרד-החינוך והתרבות להטעות את

אם התבשר שהקדיח כשר או לא? ייתכן ומבקרה-המדינה, אחרי שיבדוק את פרטי השערוריה, יגיע למסקנה כי אין בה פסול מבחינה פוליטית או מבחינת עבירה על חוקי התקשורת של עובדי-המדינה. ייתכן כי הוא יקבע שהמילגה כשרה למחדרין.

אולי היא כשרה — אבל ללא ספק היא מסריחה מאוד. בינתיים, לגמרי לא ברור אם הפרשה הריחנית היא אומנם גם כשרה.

במהלך הניסיונות לטהר את פלד מכל רבב ולחפות על מילגת-הענק שקיבל לצרכי השתלמות, נודעו פרטים נוספים על הפרשה, המאירים אותה באור חדש.

מסתבר כי אלעד פלד פנה לקרן ואן-ליר הבינלאומית, שעמה ועם נציגיה קיים קשרים בתוקף תפקידו כמנכ"ל משרד-החינוך, וביקש לקבל מילגה כדי לכתוב דוקטוראט על הנושא: תיכנון החינוך בישראל.

אם אומנם זו היתה העילה לבקשת המילגה של פלד, כפי